

ПОЛІССЯ У ВОГНІ

(З книжки "Фронт на Поліссі" В. О. Врйцеховича — начальника штабу партизанського з'єднання С. А. Ковпака)

19 грудня 1942 року. Вночі лив дощ. Він злизав на полях увесь сніг, болота залила вода. Така погода не сприяє бойовим діям, але схоже, що німці готуються до вирішальної битви. Близько десятої ранку з 2-го батальйону приїхав Федя Сидоренко, який цієї ночі був у розвідці. Він доповів, що вчора ввечері гітлерівці зайняли Березово і Глинне.

Пополудні туман розсіявся, але все було тихо, фашистські літаки не з'являлися. Напруження спадало, і ми вже гадали, що сьогодні ворог не атакуватиме, коли несподівано в напрямку Войткевичів розпочався бій. Навіть тут, в Глушковичах, чути було глухий гуркіт артилерійської канонади. Минав час. Командир наказав підняти по тривозі черговий підрозділ — 2-у роту А. К. Цимбала, проте зв'язкового від П. Л. Кульбаки не було. С. А. Ковпак не витримав:

— Бери, Василю, кінну розвідку і скачи до Кульбаки. З'ясууй, у чому річ, чому він мовчить. Якщо глухівчани залишили Войткевичі, розберися на місці й, коли треба, організуй контратаку.

— Партизани оборонялися завзято, переходили в контратаки, але фашисти, маючи на озброєнні важкі міномети, буквально засипали оборону глухівчан мінами. Загинув командир другої роти П. М. Голуб. В його роті міною розбило ручний кулемет. Кількох бійців поранило. Вони відступили.

— Написавши Ковпакові повідомлення з Войткевич, я разом з командиром батальйону П. Л. Кульбакою та начальником штабу і Є. Лисенком поїхав вздовж оборони. У селі багрянє велетенська пожежа. Карателі палять хутори та околиці Войткевич. Доносяться крики, зойки людей, ревіння худоби, безладна стрілянина.

— Батальйон П. Л. Кульбаки готувався до чергового бою з карателями. Через годину надійшло підкріплення: 76-міліметрова гармата і друга рота партизанів А. К. Цимбалюка.

20 грудня 1942 року. Утікачі повідомили, що минулої ночі у Войткевичах гітлерівці закатували більше як сто чоловік. Трупи забитих спалювали у вогні хлівів і хат. Частина карателів вернулась до Глинного, везучи з собою чимало вбитих і поранених вояків. У селі залишилося десь з чотириста гітлерівців.

Ранком фашисти стали лагодити місток через рівчак на дорозі Войткевичі-Глушковичі, зруйнований партизанами. Розвідники Ф. Сидоренко і В. Громик обстріляли ворожих саперів з автоматів. У відповідь ударили фашистські міномети. Незабаром з'явилися три автомашини з піхотою. Хлопці відкрили по них вогонь із засідки. Німці залягли. Розпочався новий бій з окупантами.

На фото: прославлений командир партизанського з'єднання двічі Герой Радянського Союзу Сидір Артемович КОВПАК.